

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Πού είναι ὁ δῆμος σου, κ. δήμαρχε, ἤρῳτα ὁ ἀείμνηστος βασιλεὺς Ὁθων τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου Ε... .

— Σουρτούκεψε, Μεγαλειότατε, ὅλη ἡμέρα μεθυσμένος εἶνε, ἀπεκρίνατο ὁ δήμαρχος, ἐννοῶν τὸν ἐξάδελφόν του Δῆμον Ν... .

— Πῶς ἔχουν τὰ πράγματα τοῦ δήμου σου; ἐπανέλαθεν ὁ βασιλεὺς.

— Τὰ λιανὰ, Μεγαλειότατε, κατεστράφησαν ἀπὸ τὸν χειμῶνα, τὰ χονδρικά, ζωντανὰ εἶνε ἀκόμα.

— Ὅχι· πῶς ἔχει ὁ λαὸς ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν; ἐπέμεινε λέγων ὁ Ὁθων.

— Ὁ λαγὸς, βασιλιά μου, ᾠφέτος κατήντησε γύφτικο, γιατί κείος ᾠπού δὲ γεννήθηκε δὲν σκότωσε μόνο λαγὸν, γιατί ἔρριξε τόσο χιόνι, ᾠπού τοὺς πιάνουμε ζωντανούς.

— Δὲν ἐξεπαιδεύθησαν οἱ ἄνθρωποι καὶ εἶνε πολὺ ᾠπίσω, εἶπεν ὁ βασιλεὺς στρεφόμενος πρὸς τοὺς αὐλικούς του.

— Τὴν παιδεύαρχα καὶ τὸ ματζούκι ὅπου ἐφάγαμε μᾠεῖς, βασιλιά μου, τόσα χρόνια οὔτε τὸ σκυλί σου δὲν τὰ τράβηξεν.

— Ἐννοεῖ παιδείαν γραμμάτων, εἶπε μετὰ γέλωτος ἄμα καὶ ὀργῆς ἡ βασίλισσα Ἀμαλία.

— Καὶ παιδιὰ ἔχω τρία, βασιλισσά μου, εἶπεν ὁ ἡλίθιος δήμαρχος, καὶ μὲ συμπαῖθατε κι' ὅλα, ἀλλὰ ἔχω κι' ἄλλα τρία σακάτικα (ἐννοεῖ τὰ θήλεα).

— Ἀῖ, λοιπὸν, ἀλλ' εἴθε πολὺ χονδρὸς, κύριε δήμαρχε, ἀνέκραξεν ἀγανακτήτως πλέον ἡ βασίλισσα Ἀμαλία.

— Νὰ ἰδῆς τὸν ἀδερφὸ μου πόσο χονδρότερος εἶνε! ἀπεκρίνατο ὁ δήμαρχος.

Εἶς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπάντησιν οὔτε οἱ βασιλεῖς, οὔτε οἱ ὑπασπισταί των ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσωσι τὸν γέλωτα, ἀλλ' ἀνεκάγχασαν θορυβωδῶς καὶ σχεδὸν μέχρι δακρύων.

ΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ ἄνθρωπος χαρακτηρὴ σχηματίζεται διὰ μυρίων λεπτῶν ἐπιδράσεων διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῶν συμβουλῶν, διὰ τῆς θρησκείας καὶ φιλολογίας, διὰ τῶν φίλων καὶ τῶν γειτόνων, διὰ τοῦ κόσμου, ἐν ᾧ ζῶμεν, ὡς καὶ διὰ τῶν ἀναμνήσεων τῶν προγόνων, ᾧν κληρονομοῦμεν τὰς καλὰς πράξεις καὶ συμβουλὰς. Ἄλλ' ἂν καὶ αἱ ἐπιδράσεις αὗται εἶσιν ἀναμφιβόλως μεγάλαι, ἀναμφίβολον ἐπίσης εἶνε ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀποτελοῦσι κυρίως τὰ ἐνεργητικὰ μέσα τῆς ἰδίας εὐζωίας καὶ εὐπραγίας, καὶ ἐὰν δὲν ὀφείλωσι τι οἱ καλοὶ καὶ σώφρονες εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλων, πρέπει αὐτοὶ κυρίως νὰ γείνωσιν οἱ κάλλιστοι ἐαυτῶν βοηθοί. (Σμαίλς).

* * * Οἱ δίδοντες, συμβουλὰς ἄνευ παραδειγμάτων ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς πασάλους ἐκείνους τῆς

ἐξοχῆς, τοὺς δεικνύοντας τὸν δρόμον χωρὶς νὰ τὸν διατρέξωσι. (Rivarol).

* * * Πάντες φιλοτιμούμεθα νὰ ὁμοιάσωμεν κατὰ τι τοὺς μεγάλους ἄνδρας, μιμούμενοι τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν, ὁσάκις ἀδυνατοῦμεν νὰ μιμηθῶμεν τὰς ἀρετάς. (Ροῦδης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Ἀγγλος ἐπιστήμων ὁ κ. Pettigrew ἐδημοσίευσεν ἄρτι ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἡ φυσικὴ καὶ τεχνητὴ πτῆσις πραγματείαν ἀναγνωσθεῖσαν ἐν τῇ ἀεροναυτικῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἧς ἀνάλυσιν εὐρίσκομεν εἰς τοὺς Καίρου τοῦ Λονδίνου.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου ἐξετάζει ἐν πρώτοις τὰς κυριωτέρας διαφορὰς τῆς κατασκευῆς τῶν μελῶν τῶν ζῶων τῶν βασιτικῶν, πετομένων καὶ νηχομένων. Παρατηρεῖ ὅτι ἡ μεταξὺ ἀέρος καὶ ὕδατος τεθεῖσα ἀναλογία ὡς μέσων τουτέστι ὑποβασταζόντων τὰ σώματα, εἶχε τὰ μέγιστα συγχύσει τὸ πρόβλημα τῆς πτήσεως, καθόσον πολλοὶ ἄνθρωποι, ἂν οὐχὶ ἅπαντες, ἐφαντάζοντο ὅτι τὸ ἰπτάμενον ζῶον ἐπιπλέει ἐπὶ τοῦ ἀέρος, ὡς τὸ πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Ἡ ἰδέα αὕτη, προσθέτει ὁ κ. Pettigrew, ἐπέφερε τὴν ἐφεύρεσιν τῶν ἀεροστάτων, εἰ καὶ τὰ μηχανήματα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐκληρωθῶσιν ὡς πτηνικαὶ μηχαναί. Ἐνόσω ἐλλείπει ἡ δύναμις, ἡ δυναμένη νὰ κινή αὐτὰ καθ' ὠρισμένην διεύθυνσιν καὶ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, — ὅπερ ἐντὸς μικροῦ ἐλπίζει ὅτι θέλει κατορθωθῆ, χάρις εἰς νέον μέσον ἐπινοηθὲν παρὰ τινος μέλους τῆς ἀεροναυτικῆς Ἐταιρίας καὶ μὴ γενόμενον εἰσέτι γνωστὸν εἰς τὸ κοινόν, — τὰ ἀερόστατα εἰς οὐδὲν ἄλλο θέλουσι χρησιμεῖν, εἰμὴ ἀπλῶς πρὸς ἀνύψωσιν ἐν τῷ ἀέρι. Τὰ ἀερόστατα δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀποτελεσματικῶς ἕνεκα τῆς ἐλαφρότητος αὐτῶν. Τούτων τὸ πτηνὸν εἰς τὸ βάρος αὐτοῦ ὀφείλει τὴν εὐκολίαν τῆς πτήσεως.

Μετὰ περιγραφὴν λεπτομερῆ τῆς κατασκευῆς καὶ ἐνεργείας τῶν φυσικῶν πτερύγων, ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὀμιλῶν περὶ τῆς ταχύτητος, μεθ' ἧς κινουῦνται τὰ ὄργανα ταῦτα, ὅτι ἡ μυῖα κινεῖ τὰς πτέρυγας αὐτῆς 330 φορὰς ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον, ἧτοι 19,800 κατὰ λεπτόν.

Ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Pettigrew, ὅτι ἡ ταχύτης τῶν κινήσεων εὐρίσκεται εἰς ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὸ μήκος τῶν πτερύγων, τὸ δὲ γεγονός τοῦτο προοικονεῖ αἰσια ἀποτελέσματα τῶν ἐφεξῆς γεννησομένων πρὸς πτῆσιν μηχανημάτων, καθόσον προφανὲς εἶνε ὅτι βραδεῖα σχετικῶς κινήσεις ἔσονται ἐπαρεῖς πρὸς λειτουργίαν τῶν μακρῶν καὶ ἰσχυρῶν πτερύγων, αἵτινες ἔσονται ἀναγκαῖαι, ὅπως ὑψώσωσι καὶ θέσωσιν εἰς κίνησιν τὰ ὄργανα ταῦτα.

Ἡ πτῆσις, καθὰ ἔχουμεν διδόμενα ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως, ἐξαρτᾶται τὸ πλεῖστον ἀπὸ τοῦ βά-

ρους και τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος τοῦ ζώου και τῆς ἐκτάσεως και ταχύτητος τῶν κινήσεων τῶν πτερυγίων. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ παρατηρεῖ ὁ ῥήτωρ ὅτι σοφοὶ ἄνδρες και εἰπὲρ τινες και ἄλλοι ἀρμόδιοι ἐπελήφθησαν τῆς λύσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος και δυσκόλου τούτου ζητήματος, τῆς τεχνητῆς δηλονότι πτήσεως, και ὅτι ἀεροναυτικῆς εταιρίαι πρὸ πολλοῦ συνεστήθησαν ἐν τε τῇ Γαλλίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ἀγγλίᾳ και ἄλλαις χώραις».

Προβαίνων εἶτα ὁ κ. Pettigrew εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν διαφόρων μηχανημάτων τῆς ἐναερίου κινήσεως, τῶν μέχρι τοῦδε δοκιμασθέντων, ἐκθέτει τὰ αἴτια τῶν μέχρι τῆς σήμερον ἀποτυχιῶν και τὰ μέσα δι' ὧν εἰς τινὰς περιστάσεις ἐπετεύχθη μερικὴ ἐπιτυχία. Ἡ πρωτίστη δυσκολία συνίσταται κατ' αὐτὸν εἰς τὴν ἔλλειψιν κινήτηριου τινὸς μηχανήματος ἰσχυροῦ ἀλλὰ και ἐλαφροῦ, ἀποφαίνεται δὲ ὅτι ἡ τοῦ πεπισμένου ἀέρος χοῆσις θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα ἴσως τὴν ἐπίλυσιν τοῦ πρόβληματος, ἂνεν τῆς ἀνάγκης προσλήψεως βαρέων ἠλεκτρικῶν ἢ ἀτυήρων μηχανημάτων. Ἡ ἐναέριος κίνησις, λέγει περαίνων ὁ συγγραφεὺς τὴν περίεργον αὐτοῦ πραγματείαν, θεωρεῖται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα παρὰ τῶν περισσοτέρων οὐτοπία, ἀλλὰ τοῦτο οὐδαμῶς ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε ἀνεπίδεκτον λύσεως». Κατ' αὐτὸν ἡ λύσις εἶνε ἀπλῶς ζήτημα χρόνου, καρτερίας και ἀγχινοίας, ἐν ἄλλαις λέξεσιν εἶνε ἐπιπλοκώτατον πρόβλημα τῆς φυσικῆς, πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ἐποίου βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς συνάγονται ὁσμημέραι τὰ ἀπατούμενα πορίσματα.

Τὸ ἀκόλουθον ἀνεκδοτὸν περὶ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ εὐρίσκουμεν ἐν τινι γερμανικῇ ἐφημερίδι·

Τῷ 1840 νεάνις εὐγενεὺς σουηδικῆς οἰκογενείας, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς παιδαγωγοῦ τῆς, ἤλθεν ἵνα διαμείνῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Βερολίνον. Ὁ πατήρ τῆς συνέστησεν αὐτὴν εἰς τινὰ ἀνεψιόν του, φοιτητὴν τοῦ πανεπιστημίου τῆς πόλεως ταύτης, ὃν ὅμως οὐδεὶς ἐκ τῆς οἰκογενείας ἐγνώριζεν ἐξ ὄψεως.

Εἰς τὴν νεάνιδα, ἅμα φθάσασαν εἰς Βερολίνον, παρουσιάσθη νέος τις, ὅστις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐξενάγησε τὰς δύο κυρίας εἰς πάντα τὰ θέατρα, τὰ μουσεῖα και ὅ,τι ἄλλο ὑπῆρχεν ἀξιοθέατον, προσφερόμενος μετ' ἄκρας πρὸς αὐτὰς ἀφρότητα. Κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ὅτε τέλος αἱ δύο νεαὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσωσιν, ὁ εὐγενὴς αὐτῶν ξεναγὸς λέγει πρὸς τὴν νεάνιδα·

— Καὶ τώρα, ἀγαπητὴ ἐξαδέλφη, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς ὁμολογήσω κάτι τι· ὁ πραγματικὸς ἐξαδέλφος σας εὐρίσκεται κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν σαράντα λεύγας μακρὰν ἀπ' ἐδῶ, και με παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀντικαταστήσω· εἶμαι ὁ βαρῶνος Βίσμαρκ.

Ἐκτοτε ἡ νεὰ Σουηδὴ ἐνυμφεῖθη, ὁ δὲ νέος σπουδαστὴς ἐγένετο κόμης, ἔπειτα πρίγκιψ και ἀρχιγραμματεὺς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους ἡμέραν τινὰ ὁ Βίσμαρκ ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν κυρίας τινὸς ξένης, διερχομένης διὰ Βερολίνου, τὸ ὅποτον δὲν εἶχεν ἰδεῖ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν.— «Εἶμαι, εἶπεν αὐτῇ πρὸς τὸν πρίγκιπα, ἡ δεσποινὶς Χ** ἐκ Σουηδίας».

Ὁ πρίγκιψ ἀνεμνήσθη τοῦ παρελθόντος, και ἐξέφρασε πολλὰς εὐχαριστίας εἰς τὴν κυρίαν πρὸς μέγαν τῆς θαυμασμόν.

— Χάρις εἰς ἡμᾶς, εἶπεν, ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ μουσεῖά μας· ἂνεν τῆς περιστάσεως ἐκείνης και σήμερον ἀκόμη δὲν θὰ τὰ ἐγνώριζα, διότι ἔκτοτε οὐδ' ἄπαξ ἔλαθα καιρὸν νὰ τὰ ἐπισκεφθῶ.

Πλὴν τῶν προϊόντων, τὰ ὅποια ἡ Ἀμερικὴ ἐξάγει εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ τινος ἤρχισε παρέχουσα εἰς αὐτὴν και διάφορα εἶδη κινήτηριου. Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας τὸ παρελθὸν ἔτος μόνκι αἱ πόλεις Chicago και Saint-Louis ἀπέστειλαν εἰς Ἀγγλίαν κινήτηριον ἀξίας δύο και ἡμίσεως ἑκατομ. δολλάρ. Τελευταῖον δὲ κατὰστημά τι τοῦ Saint-Louis ἔλαβε παραγγελίαν ἐκ Λονδίνου, ὅπως ἀποστείλῃ 1600 δωδεκάδας ὀρτύγων, 700 δωδεκάδας ἰνδικῶν ὀρνίθων και 1700 δωδεκάδας κοινῶν ὀρνίθων.

Ἐν Αὐστραλίᾳ ἀνεκαλύφθη πρὸ ὀλίγου πλούσιον μεταλλεῖον χρυσοῦ εἰς οὐ μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Σύδνεϋ. Τὸ πρᾶγμα ἅμα γνωσθὲν παρήγαγε μεγάλην συγκίνησιν παρὰ τοῖς κατοίκοις, οἵτινες ἄθροσι συβῆρουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ εὐρέθη τὸ πολύτιμον μέταλλον. Πρὸς ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ἤρξαντο ἀμέσως αἱ ἐργασίαι, ἂν και ἡ ἔλλειψις ὕδατος μεγάλως παρεκωλύει αὐτὰς ἐν ἀρχῇ, πανταχοῦ δὲ ἐν τοῖς πέριξ ἤρξαντο ἀμέσως ἀνιδρυόμενα σιχηναὶ και καλύθει, αἵτινες ὁσμημέραι πολλαπλασιάζονται.

Ὁ κινήτὸς πύργος τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ἐν Τροίᾳ τῆς Ἀμερικῆς κατασκευάσθη ὀλόκληρος ἐκ συμπεπιεσμένου χάρτου, καίτοι δ' ἔχων διάμετρον 28 ὀλων ποδῶν, εἶνε νῦν τοσοῦτον ἐλαφρὸς, ὥστε δι' ἐλαχίστης δυνάμεως κατορθοῦται ἡ περιστροφικὴ κίνησις αὐτοῦ. ΕἰΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Χημικὸν μέσον πρὸς σφραγίσαν λινοστολῶν, σινδονίων, χειρομάκτρων κλπ.

Sulfate de manganèse (Θεῖα. μαγγάνιον)	4 gr.
Eau distillée (Υδὼρ ἀπεσταγμένον)	4 »
Sucre en poudre (Ζάχαρις λεπτὴ)	8 »
Noir de fumée (Καπνιά)	2 »

Ἀναμιχθέντων τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεῖται πηκτὸν μίγμα, δι' οὗ, ὡς διὰ τυπογραφικῆς μελέτης ἀλείφουμεν τὴν σφραγίδα και σφραγίζουμεν τὸ ὕφασμα· ἀφ' οὗ δὲ ξηρανθῆ ἐμβάπτομεν αὐτὸ εἰς διάλυσιν ἀραιὰν καυστικῆς ποτάσεως και τὸ ἀφίνομεν νὰ ξηρανθῆ πάλιν· ἔπειτα δὲ τὸ πλύνομεν δι' ἀφθόνου ὕδατος και τὰ ἐκτυπωθέντα μένουσιν ἑσασὶ ἀνεξίτηλα.